

5 Dění v obci

Nový chodník

Na „hati“ byl vybudován nový chodník

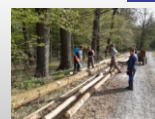
6 Dění v obci

Lampiónový průvod

Reportáž z „průvodu“ pro připomenutí významného datumu

11 Spolky v obci

Spolky v roce 2020

Rekapitulace spolkové činnosti v roce 2020

Rok 2020 byl prostě jen rokem na naší cestě

Slovo místostarostky

Alžběta Šimáčková

místostarostka obce

Vážení a milí spoluobčané, dnešní covidová situace nám všem stále nepřeje. Opět se nám prodlužuje nouzový stav a tím přetrvávají i všechna omezení, ať už to, že naše děti nemůžou chodit do

škol, méně se scházíme se svými blízkými, jsou omezené veškeré služby a s tím i omezené mezilidské kontakty, které jsou nenahraditelné.

V naší obci běží život taky pomaleji, ale běží. K poslednímu prosinci podal náš zastupitel Jan Neubauer rezignaci, vysvětlení vám podává sám v tomto vydání Zámřšťáku. My mu za celé zastupitelstvo děkujeme za spolupráci a přejeme mu hodně zdraví a pohody. Novým zastupitelem je pan Ing. Václav Vozák, který byl jako náhradník. Doufáme, že se mu s námi bude dobře spolupracovat.

Začátkem ledna je zkolaudovaný nový chodník přes hať, v plánu je ještě osvětlení, aby byl chodník naplno využíván. Vtipně to shrnul Franta v tomto vydání. Opět budeme podávat žádost o dotaci na budování chodníku podél cesty od Oravového k Pavlíkovému.

Také budeme podávat žádost o dotaci na restaurátorské práce a to na pomník u „Unarového“ a na vnitřní restaurátorské práce v kapličky panny Marie Svatohostýnské.

V jednání je také plánovaná změna územního plánu, která bude průběžně projednávána.

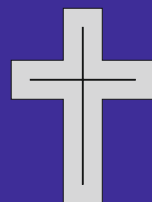
Přejeme vám pevné zdraví, nervy a nepostradatelný nadhled a také letošní rok o krapet lepší než ten loňský.

Alžběta Šimáčková,
místostarostka

Tak tady máme poslední vydání a tím i shrnutí za rok 2020. Touto cestou bych chtěla poděkovat všem přispěvatelům i čtenářům, kteří nám fandí a podporují nás. Téměř celým rokem 2020 se prolínal koronavirus a s ním i všechny možné omezení a opatření. Rok 2021 pro nás nezačal o moc lépe. Česko je v prozatím nejvyšším pátém stupni protiepidemického systému PES a moc doufám, že na nás nevymyslí stupeň ještě přísnější, s ještě vyššími omezeními. Začíná se rozjíždět očkování. I v Zámřských si prošly některé rodiny karanténou a nemocí Covid. Po vánocích, které byly bez sněhu, se v lednu příroda trochu umoudřila, a dopřála nám i dětem trochu mrazu a sněhu. I když počasí bylo jako na houpačce, pár dní mráz až k -18° a za dva dny +5°, přece jenom tu byl prostor alespoň na chvíli pro kluziště a děti s radostí vyběhly ven. Snad všechny děti z dědiny vyzkoušely brusle anebo sánky, přeci jenom jim online výuka a PC lezou krkem. Doufejme, že únor nás ještě překvapí sněhovou nadílkou a mrazy, ať mají děti zase důvod vyběhnout ven. Přeji všem zámřšťákům hodně sil a zdraví a když už nás ten Covid potká, tak ať má jen mírný průběh.

Za redakci Helena Vozáková

Ze života farnosti

Vážení občané Zámorsk, milí farníci,

na loňský rok bude zapsán v kronikách, jako „pandemický“ nebo „covidový“. Při krátkém ohlédnutí musíme konstatovat, že mnoho společenských akcí bylo loni i o Vánocích úplně zrušeno, nebo jsou setkání nahrazena videokonferencemi. Také bohoslužby mnozí mohli sledovat jen skrze videopřenosy. Dosud trvající vládní opatření proti šíření viru pak působí, že není možné zvát ani na nedělní a sváteční bohoslužby do farního kostela, prosím, vydržte u přenosů TV Noe a na internetu. Využijte nabídku otevřeného farního kostela k adoraci i každé nedělní odpoledne od 14 do 16 hod.

Z Vánočních aktivit farnosti se podařilo zachovat pozvání dětí ze školky na návštěvu jesliček a také vánoční putování po kaplích farnosti, která má se šlo po trase Lhota – Babice – (Rouské) – Horní Těšice – Skalička – Dolní Těšice. Účastnilo se asi patnáct poutníků, kteří jednotlivě kaple navštěvovali ve skupinkách.

K nadcházejícímu roku 2021 se pojí několik výročí: oslavíme 1100 let od mučednické smrti sv. Ludmily. Této naší první národní světici je zasvěcena kaple v Babicích, postavená v roce 1971. Na podzim si připomeneme 50 let od jejího postavení a k tomuto výročí se podařilo opravit fasádu a natřít venkovní konstrukce i střechu. Svěcení babické kaple bylo možné až po listopadu 1989, otec František Král tehdy slavnost připravil na 27. 9. 1992 a Mons. Jan Graubner ji vykonal den před svým jmenováním olomouckým arcibiskupem, datum je dnes uvedeno na pamětní desce.

Již několik let vyhlašujeme kolem svátku svatých Petra a Pavla kostelní sbírku na konkrétní účel, který přispěje ke kráse a důstojnosti prostředí kolem farního kostela. Po opravě kříže před kostelem a chodníků na zadní straně kostela, přišla letos na řadu oprava schodiště od křižovatky u Lidového domu. Sběrka „240“, podle počtu dílků v hodnotě 1000 Kč, se podařila o Vánocích dokončit a MgA. Petr Lacina a MgA. Vendula Vítová zpracovali restaurátorský záměr, který projednávají s Mgr. Petrem Zajícem z MěÚ Valašské Meziříčí, pověřeného památkovou péčí v našem katastru.

Prvním plánovaným krokem oprav bude převezení značně poškozených soch do ateliéru, kde budou odborně ošetřeny a budou z nich pořízeny sádrové odlitky. Během nadcházejícího půlroku se tedy řidičům jedoucím kolem farního kostela změní silueta zatáčky, zato se za půl roku těšíme na schodiště opravené a sochy zrestaurované. Ať dá Bůh a dobré dílo se podaří.

Všem v Zámorskách požehnaný vstup do nového roku, vytrvalost a trpělivost při snášení omezení, které působí stále ještě probíhající pandemie, a radostnou nadějí na brzká setkání i ve větším společenství přeje o. Jan Bleša, farář

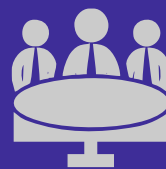

Moji milí pěstitelé a dárci,

I na prahu tohoto nového roku bych vám chtěla moc poděkovat za všechny Vaše květinové dary naší kapli. Díky Vaší péči, práci a lásce jsem také v loňském roce mohla zdobit oltář místními výpěstky a jsem za to velmi ráda. Tak nějak ty květiny z našich zahrádek do kaple patří vždy víc než ty kupované. Mají totiž to pověstné srdce Zámorskáka a to je nejvíc. Bohužel i v tomto roce jsem se musela se svojí největší dárkyní rozloučit. Paní Hašová odešla, ale květiny zůstaly a mně moc hřeje u srdce, že děvčata v její lásce pokračují, a tak v létě před oltářem opět stanuly milované mečíky jako by mi je dala sama. Paní Hašová ještě jednou Vám za vše tam nahoru děkuji, každý ten tulipán a gladiola bude vždy připomínat Vás.

Vám všem pěstitelům velmi děkuji, není to samozřejmost, že mohu za kýmkoliv z Vás přijít a poprosit o květiny. Vážím si toho a moc dobře vím, že takové štěstí nemají všechny kostelní floristky, o to víc jsem vděčná. Ten minulý rok jsme se společně nemohli tolik potkávat na mších i v obci, přesto kaple nebyla nikdy bez výzdoby, také díky Vám. Věřím, že s jarem tohoto roku se vše obrátí k lepšímu a vrátíme se zpět do svých kolejí. Ráda bych Vám všem tedy popřála hlavně hodně zdraví, elánu a sil, hodně krásných výpěstků a hodně radosti z nich. Těším se na další spolupráci a kus řeči. Díky Vám všem.

Zdeňka Hašová

Usnesení č.5/2020 ze zasedání zastupitelstva obce Zámrsky konané dne 10.12.2020 v 17,30 hod v zasedací místnosti obecního úřadu.

Zastupitelstvo obce projednalo:

1. Žádost záchranné stanice Poodří
2. Žádost Charity Hranice
3. Projednalo rozpočet na r. 2021 a Střednědobý výhled rozpočtu na roky 2022 až 2025
4. Podání žádosti na opravu drobných sakrálních staveb v obci
5. Podání žádosti na nový chodník podél silnice S III/4396
6. Pronájem kontejneru na použité oděvy
7. Finanční odměny za veřejně prospěšné práce v roce 2020

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí:

1. Seznámení s výsledkem dílčího auditu a kontroly VZP
2. cenové oznámení VaK Vsetín
3. Příspěvek Mikroregionu Hranicko na uhrazení nákladů na 150 ks kalendářů na r. 2021 pro obec Zámrsky

Zastupitelstvo pro projednání schvaluje:

1. Zapisovatelku paní Zdeňku Hašovou a ověřovatele zápisu pana Ing. Zdeňka Vozáka a pana Františka Pavlíka
hlasování: pro 7 hlasů
2. Doplněné body programu č. 15 uzavření dohody o provedení práce s Františkem Pavlíkem a p. Oravovou Marií a č.16 příspěvek Mikroregionu Hranicko na kalendáře na r. 2021
hlasování: pro 7 hlasů
3. Finanční dar Charitě Hranice ve výši 5000,- Kč
hlasování: pro 7 hlasů
4. Rozpočet obce Zámrsky je schválen ve výši 7.700.000,- Kč na straně příjmů a na straně výdajů předpokládaný zůstatek hospodaření z roku 2020 položka 8115 oproti návrhu rozpočtu je navýšena z 3.000.000,- Kč na 3.300.000,-Kč a částkou 300.000,-Kč na straně výdajů byl posílen paragraf 3412 sportovní zařízení na 350.000,-Kč
hlasování: pro 7 hlasů
5. Střednědobý výhled rozpočtu na roky 2022 až 2025
hlasování: pro 7 hlasů
6. Podepsání smlouvy o poskytování služeb s firmou Paula s.r.o. na rok 2021
hlasování: pro 7 hlasů
8. Podepsání žádosti o podporu na opravu drobných sakrálních staveb v obci
hlasování: pro 7 hlasů
9. Podepsání smlouvy na koupi ideální ½ pozemku p. č. 97 v k.ú. Zámrsky
hlasování: pro 7 hlasů
10. Podání žádosti o dotaci na nový chodník podél silnice S III/4396
hlasování: pro 7 hlasů
11. Vyplacení finančních odměn za veřejně prospěšné práce v roce 2020 dle návrhu v příloze č. 1 zápisu
hlasování: pro 7 hlasů

Zastupitelstvo pro projednání neschvaluje:

1. Žádost záchranné stanice Poodří
hlasování: pro 7 hlasů

Starost obce: Pala Arnošt

Místostarostka obce: Šimáčková Alžběta

Dobrý den všem Zámršťákům!

Dovolte mi nejprve popřát mnoho zdraví a úspěchů do nového roku 2021. Snad bude pro nás všechny alespoň o malinko lepší, než ten předchozí.

Je to již nějaká doba, co jste mně zvolili jako jednoho ze svých zastupitelů. Byla to pro mně funkce nová a moc jsem nevěděl co od ní čekat. S čím se zastupitel musí vypořádat, co vůbec je jeho náplní práce, jak komunikovat v zastupitelstvu, co se tam vůbec řeší, atp. Ale tak jako všude v nové práci, po pár setkáních už jsem věděl, kde, co a jak. Někdy ale v životě stačí málo a všechno se vám v něm obrátí vzhůru nohama. Jako se to stalo mně. Z osobních důvodů jsem se v únoru 2020 odstěhoval do Hranic. Do Zámrska momentálně přijíždím pouze, když si vyzvedávám nebo vracím své 2 děti Adrianku s Jindrou. Proto mi bylo krajně nepříjemné zasahovat do dění v obci, když už zde nežiji. Podal jsem tedy k 31.12.2020 do rukou starosty rezignaci na tento post. Vážím si důvěry všech, kteří jste mne zastupitelem zvolili a děkuji vám za tuto životní zkušenost. Doufám, že jsem za dobu svého zastupitelství alespoň malinko přispěl k dobru obce. Dělal jsem tu práci pro obec rád.

Rád se nadále zúčastním i jakýchkoli obecních akcí, případně aktivně podpořím ping-pongový turnaj v hospodě, či turnaj 4 obcí na hřišti, nebo jinou akci, jak bývalo dobrým zvykem. Zámrsky jsou sice malá obec, ale s velkým srdcem, vždy se sem budu rád vracet. Budete mi chybět.

S pozdravem

Jan Neubauer, bývalý zastupitel obce

Statistika obce za rok 2020 k 1.1.2021

Kategorie:	počet:
Dospělí muži	97
Dospělé ženy	89
Děti (15-18 let) chlapci	5
Děti (15-18 let) dívky	1
Děti (do 15 let) chlapci	16
Děti (do 15 let) dívky	29
Děti (6-7 let)	6
Děti (do 3 let)	0
Celkem obyvatel	237

V loňském roce zemřelo 6 občanů

Jiří Ledvina	
Marie Hašová	
Jarmila Segetová	
Eva Hašová	
Alois Modlitba	
Pavel Orava	
Narodili se	0
Přistěhovali se	2
Svatba	0
Odstěhovali se	0

Dění v obci

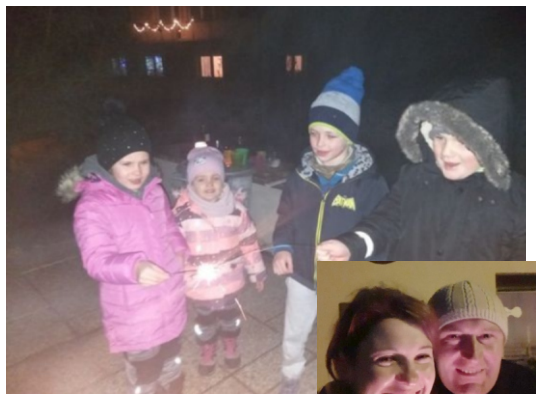

Mikuláš

Předvánoční čas si již nedovedeme představit bez naší trojice, čerta, anděla a hlavně svatého Mikuláše. Skoro jsme ani nedoufali, že by se tato svatá návštěva letos objevila i v Zámorskách, ale povedlo se. Koronavirové šílenství se ale nevyhnulo ani jim, a roušky, které se staly symbolem uplynulého roku, jsme mohli spatřit i na nich. Největší zlobivci, kteří už snad ani nevěřili, že by se i letos mohli čerty spatřit ve dveřích, byli překvapeni. Tak jak je již tradicí, hodně obdaroval, zlobivé potrestal. Snad děti splní, co slíbily, a příští rok tu budeme mít samé andělky.

Česko zpívá koledy 2020

Prožíváme dobu plnou změn, překvapení, omezení a přes všechny zákazy jsme schopni spoustu věcí udělat, tak aby se vlk nažral a koza zůstala celá. My v Zámorskách jsme přece flexibilní, o nápady nouzi nemáme a improvizace je téměř náš koníček. Vlastně nemůžeme nic a přesto všechno. A o tom to je, nevzdát se.

V předvánočním čase jednou z našich oblíbených akcí je Česko zpívá koledy. Rádi si společně u kaple zazpíváme u svařáku, v dobré náladě na chvilku zapomeneme na každodenní starosti, zavzpomínáme na ty, co odešli a koledou se spojíme s celým světem. Krásná akce, ale bohužel zakázaná. Hlavy jsme nesvěsili a slovo dalo slovo, vždyť zpívat na zahradě a před domem nikdo nezakázal. A tak 9. prosince v 18:00

Zámorskami přece jenom zněly koledy. To bylo radosti, s pomocí obecního rozhlasu ta vánoční atmosféra dorazila všude, do každého koutu obce. Zpívalo se o sto šest u Vozáků, u obecního úřadu, u Pavlíků, a kde tu doma v obýváku. Sem tam jsme zahlédli mávajícím světýlko zaslechli dětský smích. Spojení koledami bylo dokonalé, i když jen na dálku, ale lepší než nic.

Děkuji všem vzdáleným účastníkům, kteří se do zpívání pustili s námi a nepřerušili tradici, kterou držíme již 8. rok. A děkuji všem organizátorům, že to nevzdali. Příští rok snad už tóny koled naladíme zase společně u vánočního stromu.

Zdeňka Hašová

Blahopřejeme jubilantům naší obce

V nejbližších dnech oslaví významná životní jubilea tyto občané:

Únor

Seget'a Čestmír	85 roků
Masařík Josef	81 roků
Zábranská Ludmila	81 roků

Březen

Nováková Hedvika	91 roků
Jandová Anna	83 roků
Hynčica Jiří	75 roků
Klvaňa Jan	75 roků
Fojtíková Dagmar	60 roků
Trlífaj Libor	55 roků

Duben

Vozák Václav	81 roků
Šuláková Edita	50 roků

Všem jubilantům gratulujeme a přejeme spoustu sil a zdraví do dalších let.

Úřední hodiny na OÚ Zámrsky

Obecní úřad Zámrsky oznamuje občanům, že omezuje dle nařízení vlády úřední hodiny a to následovně : Po,St: 10:00-11:30 15:30-17:00

Tato změna platí od data zveřejnění a až do odvolání dle nařízení vlády a epidemiologické situace.

Žádáme občany, aby přednostně využívali pro vyřízení svých záležitostí elektronickou a telefonickou komunikaci prostřednictvím mailu podatelna@zamsky.cz nebo tel: 581 623 536

O dalších změnách budete včas informováni prostřednictvím obecního rozhlasu a uveřejněním na úředních deskách obce.

Děkujeme za pochopení

Nový chodník

Pokud člověk chce, všechno jde. Tedy tak se to říká. Když jsem před sedmi lety jako nový člen zastupitelstva představoval své vize a projekty, od osvětlení víceúčelového hřiště, které se podařilo vybudovat do roku. Až po návrh chodníku přes hať, který se podařil zrealizovat až teď. Ovšem nebylo to tak snadné, když jsem poprvé přišel s návrhem „zkratky“, mysleli, že jsem je chtěl jen pobavit a některým se zdála zbytečná, nejvíce těm na komanici. Oni však od malička nechodili na okolo. Kolik já bych stihl autobusů do školy, kdyby tam už byl, a možná bych měl i lepší prospěch. Ocenila by to i naše maminka, která nám prala kalhoty od bahna, když jsme zase nestíhali a vzali to přes hať. A právě proto jsem vytrvale trval na svém. Naše zastupitelstvo vidělo i po několika letech mou neústupnost a dalo projektu zelenou. Zbývalo dořešit několik maličkostí jako výkupy, směny pozemků, věcná břemena a stavební povolení. Tyto maličkosti zabraly několik dalších let. Vím a chápu, co znamená vlastnit půdu a proto bych chtěl poděkovat všem dotčeným majitelům za ochotu ať už prodeje, směny či břemene. Musím také přiznat, že jsem nečekal, jak velké dílo to bude, dokud byla hať zarostlá. I samotné vykácení mělo úspěch. Obyvatelé pravého břehu potoku zjistili, že slunce nezapadá už po obědě, ale sklání se až za horizont.

K samotnému dílu. Slavnostní výkop proběhl dne 24.8.2020. O dva dny později už bylo připraveno lože k ukládání trubek o průměru jednoho metru. Tyto trubky byly obci věnovány již v roce 2016. Teda jejich poměrná část, deset metrů. V mém původním plánu stačily. Z tohoto omylu mě záhy vyvedl architekt a prodloužil základnu na 25m, plus výpustě. Po usazení trubek začalo navážení a hutnění. A to vždy po předem stanovených výškách, které byly proloženy textilií. Byla také zpevněna cesta od hlavní až k komanici. Z druhé strany byla vybudována zcela nová cesta a to účelová na povolení Obecního úřadu, osazena obrubníky. Tato cesta se ve spodní části zužuje pouze na pěší chodník opatřený zábradlím. Počítalo se i s budoucím osvětlením a v patě cesty je rozvedena kabeláž. Na stavbu měl téměř nepřetržitý dohled starosta obce p. Pala. A i díky tomu dokázala firma Vacula silniční s.r.o. předat stavbu dne 30.11.2020. Na stavbu se podařila získat dotace z Olomouckého kraje. Na podporu budování a obnovy infrastruktury obce ve výši 500.000Kč. Konečná částka činí 2 825 637Kč.

Chtěl bych už jen závěrem všem zúčastněným poděkovat za pomoc, podporu a popřát ať dílo slouží všem a dlouho.

Děkuji Pavlík František.

Dění v obci

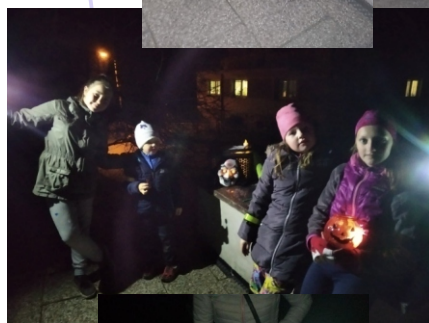
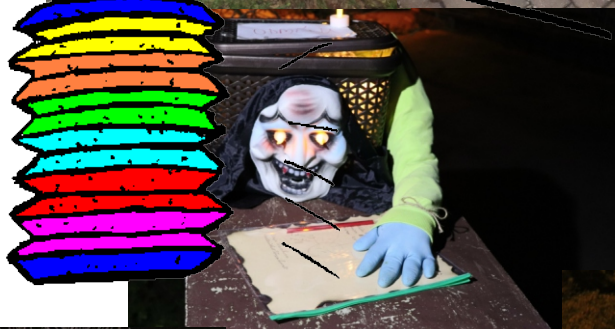

Lampionový průvod

Každý rok pořádáme ke Dni vzniku Československa lampionový průvod. Bohužel doba Covidová nám nedovoluje se shromážďovat a scházet se, tak se spousta akcí nekoná vůbec. A hlavně dětem se nechce ven, tráví spoustu času u počítačů při distanční výuce a u her. Markétce a Aničce to bylo líto a vymýšlely jak lampionák uspořádat. Začaly chodit po dědině se svítilkami a chtěly zapojit i ostatní děti. To bychom nebyly správné „Ženy“, abychom to nechaly jen tak, slovo dalo slovo, Lenka Kubešová vymyslela a vytvořila úkoly. Určily jsme, kde budou stanoviště, a lampionová stezka byla na světě. Stezka začínala na hřišti po setmění, kdy děti přišly, vzaly si lístečky s úkoly a tužku, přečetly si, kudy stezka vede a hurá, mohly začít plnit úkoly. Stezka měla 9 osvětlených zastavení, včetně startu a cíle. Když děti úkol splnily, získaly jedno písmenko do tajenky. Po splnění všech

úkolu mohly vyluštit tajenku s tím, co bylo třeba k tomu, aby stezku zvládly. No a samozřejmě na konci stezky je čekala odměna, kterou nám hlídal Karel. Děti se mu podepsaly na pergament a vyzvedly si malou odměnu v podobě sladkosti z jeho truhlice. Původní plán byl, že stezka bude k dispozici 3 dny, ale vzhledem k úspěchu a velkému zájmu dětí, se stezka protáhla na dnu 5. Některé děti to chodily samy, jiné s rodiči, někteří každý den, někteří rodiče to vzali jako bojovku a šly s dětmi až pozdě večer. Bylo na každém, kdy a kolikrát si stezku projde. No a na začátku stezky byl ještě jeden zvláštní úkol. Ty děti, které se při procházce stezkou vyfotily a fotku nám poslaly, dostaly ještě jednu zvláštní odměnu. Karel jim každému do schránky poslal vánoční ponožky. Snad každému z dětí padly a udělaly jim radost. Karel i my Ženy v akci, jsme měly radost velkou!

Helena Vozáková

Kronika obce

Rok 1933

Obec Zámrský má díky kronice a jejích kronikářům skvěle podloženou historii minulého století. Byla by velká škoda toho nevyužít, vždyť už naše děti za čas tohle písmo nebudou schopni rozluštit, proto v Zámrsřáku bude pravidelně vycházet opis záznamů z této kroniky chronologicky tak jak je uspořádána. Bohužel i téhle kronice se stalo, že mezi lety 1960 -1992 nebyla historie pravidelně zaznamenávána, ale byla doplněna kronikářem novým. Také kronika nového tisíciletí přišla o kronikáře, záznamy jsou vedeny do roku 2006. Při přepisování kroniky se nijak do obsahu nezasahuje, přepisujeme prostě děj, jak byl tehdejší kronikářem zaznamenán.

Anyní zase takový odstavec s „Parcelaci dvoru Kamence“

O parcelaci Kamence se od roku 1924 mnoho nemluvilo neb tento byl pronajat jako zbytkový statek zemskému výboru. Až v dubnu přišla najednou zpráva, že Kamence bude rozparcelován v urychleném řízení. Ale jak. Dosavadní správce velkostatku Fr. Chromec, který tak dobře hospodařil, že se dvůr naprosto nevyplácela ještě ohromný deficit zůstal, měl dostati 120 Ha p.E Kuča z Ústí člen okr. výboru za stranu repub. 30 Ha s budovami a pro všechny uchazeče z 9. okolních obcí přirčeno 80 Ha asi 30 Ha si rezervoval zemský výbor ku stavbě nádržky na Bečvě. Asi 20 Ha mělo být pro zaměstnance v Kamenci. Svolána schůze zástupců obcí do Skaličky, kde se tito měli dohodnout o přidělu. 80 Ha scvrklo se ve Skaličce již jen na 50 Ha přes všechny protesty. Zástupce S.P.U. p. ing. Zahradníček vhodil tyto jako kost mezi vlky. Každá obec měla uchazečů na celý tento přiděl i více a teď se měli podělit. Nu nepodělili se a sice na zákrok p. Holeně starost z Hustopeč, p. Andrše starosty z Ústí a mne kronikáře, kteří jsme vši silou protestovali, že je odkud vzít když je tolik drobných uchazečů, že by p. Chromcovi stačilo tak 20 Ha a p. Kučovi 10 Ha, když mají mít jiní po 20 arech dost. Tím se ale píchlo do vosího hnízda. S.P.U. úřadu diktovali, který již v listopadu r. 1931 pod pokličkou rozhodl pro zmíněné pány. Činnost našeho starosty jako zástupce obce rovná se nule ač mohl mít jako starosta obce katastrální hlavní slovo, ten by byl býval nejraději, kdyby ti lidovci v těch Zámrských nedostali nic a o to se také co nejvíce přičiňoval. Kolik obce dostane přidělu to mu bylo lhostejno. Jednalo – li se o domovní nářadí byt by ani nároku neměl tomu dát jiným nic. Schůze pak rozpuštěna a nesjednáno nic. Na to svolali p. Holeňu a p. Hampl. taj. str. čes. soc. tábor lidu na

Kačenu bez ohledu na pol. strany a tam usnesena resoluce aby řízení S.P.U bylo obnoveno a postupováno podle zákona, zároveň zvolena deputace do Prahy k S.P.U. aby přiděl pro obec byl zvětšen. Jeli do Prahy pánové Holeň a Hampl a přijevše podali zprávu, že se jim p. prezident S.P.U následovně vyslovil. „Pánové, zde nesmí být poražených ani vítězů“. Přidal pro obec 20 Ha a dost. Řízení bylo obnoveno a ustanoven postup jak byl v roku 1924. Měly být svolány tak zvané poradní sbory v obcích a kde nebyly měly být ihned stanoveny a měly se dostavit k jednání do Kamence. Číslo přípisu a data 1. 15/V. 1933., čís. j. 1663/33 II. 9/V. čís 1540/33 jako velmi nutné. Tyto dopisy od přidělového komisaře týkající se tohoto ustanovení, které byly poslány na obecní úřad, starosta obce zatajil a šel do Kamence zase jen sám se svými nohsledy pro které p. Chromec správce autem přijel a hned k jednání dovezl. Jiným se vůbec nic neřeklo. A tam dělení podle toho také dopadlo. Starosta pro sebe a své straníky kterých byla menšina urval 12 Ha dobrého pole a pro ostatní zbylo 5 Ha pastvin a písčín. Občané poškození s tímto spokojeni nebyli aby tak stranicky bylo jednáno, podáno tedy odvolání a poněvadž lhůta odvolání byla jen jednodenní, vyslán byl R. Zábranský s kronikářem osobně ku komisaři S.P.U do Kroměříže aby přiděl byl rozdělen spravedlivě potřebným, bez ohledu na příslušnost politic. stran. Jako důvod se uvádělo, že nebyla zastoupena při jednání druhá zájmová skupina následkem zatajení oněch přípisů které si byl nucen kronikář jako doklad od p. starosty z Ústí vyžádati. Komisař S.P.U p. Madr zavolal úředníka p. Havlík, který prováděl jednání v Kamenci a ten řekl: „Na můj dotaz jsou-li zástupci obou zájmových skupin ze Zámrska zastoupeni“, prohlásil starosta obce, že ano, on že zastupuje obec a zároveň

Domovinu a p. Karel Bělocký, Otčinu, ač před samým starostou obce při schůzi byl za Otčinu zvolen Fr. Steiner, což mu tedy bylo dobře známo. Z toho je vidět jak se jednalo. Kdo byl nepohodlný ani k vodě, aby neklepal přes prsty. Na dotaz proč byli mnozí uchazeči ač potřební odmítnuti, ukázal p. komisař Mádr, důvody odmítnutí, které dával starosta obce občanům mu nepohodlným a sice, soběstačný, devatero řemesel, nedbalec a podobných výrazů, ale ze své strany ať to byli cestáři s pevným měsíčním platem nebyl odmítnut ani jeden. Takové jednání je odsouzení hodno. Pan komisař s jehož jednání bylo zřejmé že je stranicky zaujat, nevyhověl a tak si potom člověk činí divný úsudek o té slavné demokracii v tomto státě „Dánské“. Více se o tom rozepisovati nebudu, bylo takových jednání více, které nejsou obsaženy v knize této, aniž toto píše z nějaké stranickosti, ale pro příklad jak se jednati nemá, jak potom celek trpí, co škody se nadělá které není k napravení. Celý kamenec byl v katastru obce a tolik lesů a co s toho obec má nic veškeré obce okolní jsou na tom lépe, a naše obec zásluhou takových zástupců přím o macešsky povržena. K tomu ještě potom k parcelaci není kronikář

známo z jakých příčin nedošlo, pozemky byly sice inženýry rozměřeny ohraničeny, ale k užívání odevzdány nebyly. Jen pozemky od zemské správy byly uchazečům pronajaty za cenu 110 kg rži, ročního nájmu. Příčina asi byla ta, že nebyl zaplacen arcibiskupství nájem ze dvoru., neb správce arcib. panství prodávala vše, jak inventář, seno, obilí na poli vše veřejnou dražbou a nyní koncem roku není známo jak to vlastně s Kamencem dopadne, bude-li skutečně rozparcelován nebo ne a různé povídačky zaznamenávati nechci. Lesy taktéž do konce roku družstvem zaplacený nebyly. Toto bylo příčinou třenic a rozbřojů v obci, veškerá důvěra ztracena a co nastalo šikanování, udávání, tak že okr. úřad má dvě práce jen s naší obcí.

Nový domek postavil Ferd. Trlifaj který ponese číslo popisné 76.

Toto byly zprávy z obce za rok 1933, který tak neblaze se zapsal do paměti, přáními kronikáře jest, bylo a bude vždy, aby panovala v obci svornost, jednota a upřímnost občanů jednoho k druhému, aby pominula ta která závist, která již tolik zla v obci natropila. Tato nedůvěra a sobectví je také vinou cele dnešní krise. Tímto končím v lednu 1934 Steiner František t.č. kronikář

Foto z Kroniky obce Zámrský

Zámřšťané

NEKROLOG

Nejméně oblíbená část našeho zpravodaje, nekrolog bohužel nechybí ani v tomto čísle. Ač jej zařazujeme velmi neradi, smrt je však nedílnou součástí našich životů. Proto si alespoň v krátkosti připomeňme ty, co nás v uplynulém čase opustili

Když zní Zámřskami umíráček je to smutná chvíle plná otázek. Když zazněl 12. prosince ráno nikdo nevěřil, že zvoní na cestu, ze které není návratu právě panu **Pavlu Oravovi**. Ale to je život sám a nezbyvá než se před ním sklonit.

Každý z nás má vyměřen svůj čas, každý z nás má od Pána Boha dar života. Pan Pavel prožil sice krátký, ale přesto bohatý, plodný, láskou, pílí a pracovitostí protkaný život, na který by nestačila celá kniha. Je těžké vybrat jen to nejpodstatnější. Každý z nás na něj má nejednu osobní vzpomínku, každému vyvstane na mysli něco jiného. Ať už zvuk neodmyslitelného traktoru, pověstné popiskování lidovek, veselá glosa, popíchnutí či vtip. Ale přesto všechno připomeňme si alespoň některé důležité milníky na jeho životní pouti.

Pan Pavel Orava se narodil v Zámřských 28. května 1956 manželům Ludmile a Josefovi Oravovým jako nejmladší z 8 dětí. Prožil krásné dětství spolu se sourozenci Václavem, Marií, Josefem, Ludmilou, Annou, Karlem a Miladou. Společně pomáhali rodičům s hospodářstvím, už zde se rodila jeho láska k zemědělství.

Základní vzdělání absolvoval v Zámřských a později v Kelči. Jeho další kroky vedly do učení. V roce 1971 se vyučil jako písmo malíř pro OSP Valašské Meziříčí a pracoval zde až do roku 1980, kdy přestoupil do JZD Skalička a stal se z něj ošetřovatel mladého skotu, později krmivář. Setrval zde do roku 2010, kdy nastoupil jako zaměstnanec OÚ Zámřsky. Tady však jeho profesní život nekončí, dále byl zaměstnancem firmy Cetris Hranice a od roku 2011 byl zaměstnán ve firmě DVP Hranice, kde pracoval jako natěrač a lakýrník až do odchodu do důchodu v roce 2018, později zde ještě docházel vypomáhat.

10. února 1979 se oženil s Marií Vaculovou z Kladerub. Láska to byla a je velká, prožili společně bez mála 42 let krásného, klidného života.

Velkou radostí a darem jim byly děti, dcera Petra narozená v roce 1981 a syn Pavel narozený v roce 1982. Po svatbě spolu manželé žili nejprve u rodičů, v roce 1980 začali stavět rodinný domek na místě výminku v Zámřských a v roce 1984 se do něj společně s dětmi nastěhovali.

Velkým potěšením pro pana Pavla byly vnoučata. Bezmezně je miloval, s láskou s nimi v kočárku brázdil Zámřsky, byl milujícím, chápavým a úžasným dědečkem Aniče, Tobikovi a Nelince. Nezkazil žádnou legraci a těšil se z jejich pokroků a velmi rád je hlídal a měl kolem sebe. Byl na ně stejně jako na své děti náležitě hrdý.

Oravovi jsou odjakživa symbolem velké rodiny a pan Pavel zvlášť. Měl vždy všechny rád pohromadě, těšil se z rodinné sounáležitosti a soudržnosti. Rád vídal své synovce a neteře s rodinami, nevynechal žádné hody ani pout'. Společně s manželkou udržoval i vzdálenější rodinné kontakty, byl vždy rád za každou návštěvu a setkání, povykládání.

Jeho velikou zálibou bylo chovatelství dobytka a zemědělství. V roce 2015 si pořídil chov holubů a péči o ně si náležitě užíval a stali se mu opravdu velkým koníčkem.

Pan Pavel byl velmi kulturně založený člověk, léta byl členem zastupitelstva obce Zámřsky a vedl její kulturní komisi. Od mládí byl aktivním členem Sboru dobrovolných hasičů, kde vykonával funkci pokladníka, hasičina byla jeho srdcová záležitost, to se projevilo zvlášť, když zúročil svůj um písmo malíře při úpravě sošky sv. Floriána na hasičárně, kterou s láskou koloroval k oslavám 120ti let hasičů. Dnes je pro nás cennou památkou na jeho šikovné ruce.

Byl velice zručný domácí kutil, uměl si poradit s nejen traktorem, ale s čímkoliv kolem domu a zahrady. Rád luštil křížovky a sledoval sport.

Jeho vášní a velkou láskou byla hudba, v mládí se jako samouk naučil u pana Plesníka hrát na klarinet a stal se členem místní kapely Zálesanka. Rád objížděl s ostatními členy okolní a místní zábavy a rozdával radost. To, že se hra na hudební nástroj nezapomíná dokázal nejednou, když se mu klarinet dostal do rukou. Nebyl den, aby si své oblíbené melodie nepohvizdoval nebo neprozpěvoval.

Byl veselá kopa, nikdy nezkazil žádnou legraci a jeho doménou bylo vyprávění historek ze života.

Miloval sladké a nesměl chybět u žádného pečení. Jako vrchní ochutnávač byl k nezaplacení a s humorem sobě vlastním zpříjemňoval našim pekařkám obětovaný čas. Bez něj ty koláčky a zákusky neměly duši.

S přibývajícím věkem však přišly zdravotní obtíže, zvládal je s humorem a lehkostí sobě vlastní. Nikdy si nestěžoval. Ta poslední těžká nemoc jej však zdolala. Ale na všem zlém se dá najít něco dobrého. Ne každý má tu možnost se všemi se rozloučit, říct vše co má na srdci, usmířit se, odpustit. Potěšit se z každé společné chvíle. Pan Orava byl touto možností obdarován. Mohl říct svým milovaným sbohem, říct jak je miloval. A to je dar plný bolesti, ale ten největší. Odcházel se vztyčenou hlavou, s čistým svědomím obklopený láskou a péčí svých nejbližších a nebyl na to sám. Víc si člověk na konci cesty nemůže přát.

Pan Pavel odešel v tichosti obklopený všeobjímající láskou svých nejbližších 11. prosince 2020.

Připomněli jsme si život pana Pavla, ale na jeho konci je třeba i poděkovat.

Zámřšťané

Jménem obce Zámřsky děkuji za veškerou vaši kulturní činnost, za vše čím jste s láskou a pečlivostí zveleboval ten náš maličký kousek světa. Za to, že jste byl.

Jménem hasičů za obětavost, píli, za každou pomoc a podporu, cennou zkušenost i nezapomenutelné vyprávění. Nic z toho nebude zapomenuto.

Veliké poděkování Vám patří i od všech sousedů. Nikdy jste neodmítl pomoc, vždycky jste tu pro nás byl. S úsměvem, s dobrým slovem. A tak nám u toho vašeho plotu budete, co nám bude paměť sahat, zoufale chybět.

Budiž Vám země lehká!

Zdeňka Hašová

Ta nejsmutnější část našeho zpravodaje, bohužel poslední dobou velmi častá, je nekrolog. A pokud se k nám donese smutná zpráva o odchodu našich rodáků, rádi byt' smutně na ně vzpomeneme také. Prožili zde kousek života, ten nejdůležitější a nejkrásnější, dětství. Jednou z takovýchto rodaček byla i paní **Marie Vaculová**. Ráda se do Zámřsk vracela, nevynechala jedinou rodinnou mši, hody či pouť. Spousta z nás si na ni, byt' jen od vidění, určitě vzpomene.

Připomeňme si v krátkosti i její životní pouť.

Paní Marie se narodila 4.4.1943 manželům Františkovi a Marii Pajdllovým v Zámřských, jako druhorozená dcera. Protože se rodiče starali o své hospodářství, od dětských let byla Marie zapojována do zemědělských prací a péči o dobytek. Poté co starší sestra Ludmila odešla na studia, padla na ni i další povinnost - pomáhat matce s péčí o mladší sourozence – sestru Bohumilu a bratra Antonína. Již od mládí tak byla vychovávána k zodpovědnosti, poctivé práci a svědomitosti.

Po absolvování povinné školní docházky se zaučovala v nemocniční kuchyni v Hranicích. Nakonec ale převážil vztah k zemědělství, ve kterém pracovala až do odchodu do důchodu.

V roce 1970 se provdala za Aloise Vaculu do Hluzova. Společně rekonstruovali dům, kde vychovávali oba syny – Radka a Mirka. Svědomitě a s láskou pečovala o milovanou rodinu, starala se a dopřála oběma synům maximální péči. Rozptýlením a velkou radostí ve stáří jí byla

vnoučata Lenka a Lukáš.

Trvalou vášní však byla péče o zahradu a hospodářská zvířata. Dokud jí to zdravotní stav umožňoval, navštěvovala pravidelně bohoslužby v čerňotinském kostele a několikrát do roka jezdila na oblíbený svatý Hostýnek. Dlouhá léta pečovala s manželem o kapli sv. Anny v Hluzově.

Se zhoršujícím zdravotním stavem manžela ubývaly síly a slábala i její zdravotní stránka. Zdravotní komplikace vyžadovaly zvýšenou péči rodinných příslušníků, která byla doplněna o asistenci pracovníků hranické Charity. Vzhledem ke zlomenině krčku byla od konce října hospitalizována v nemocnici v Hranicích, kde na následky dalších zdravotních komplikací 14.listopadu 2020 ve věku 77let, tiše a ve spánku zemřela. Zavřela se tak kniha bohatého a krásného života jedné z nás. Odpočinutí lehké dej Vám ó Pane a světlo věčné, ať Vám svítí, ať odpočíváte v pokoji. Amen

Ještě jsme se pořádně nevzpamatovali z jednoho odchodu před Vánoci a sotva se nový rok trochu rozkoukal, zazněl Zámřskami umíráček znovu, letos vůbec poprvé. Tentokrát oznámil odchod našeho souseda a Zámřšťáka pana **Roberta Jiříčka**. Milovaného a milujícího manžela, tatínka, syna, bratra a strýce. Odešel na věčnost po delší nemoci dne 10.ledna 2021 ve věku 52 let.

Připomeňme si proto jeho krátký, ale i tak bohatý a plodný život i my v našem zpravodaji.

Pan Robert Jiříček se narodil 30.prosince 1968 manželům Ludmile a Robertovi Jiříčkovým jako druhý ze čtyř dětí. Prožil krásné dětství v Zámřských po boku svých sourozenců Mirka, Tondy a Lidušky. Pomáhali společně rodičům s drobným hospodářstvím a prací kolem domu a zahrady. Rád vzpomínal na výlety a výšlapy po okolí s rodiči a čas strávený s kamarády a bratry při hraní fotbalu. Základní vzdělání absolvoval ve škole v Zámřských a později v Kelči. Vyučil se jako traktorista na zemědělské škole v Lipníku nad Bečvou. Po získání výučního listu nastoupil do JZD Skalička, odkud byl povolán na vojnu, která jej zavála v letech 1987 - 1989 do Žatce.

V roce 1989 na zábavě se potká se svou životní láskou Ivetou Stratilovou ze Skaličky a roku 1990 slaví svatbu. Velkou radostí pana Roberta byly děti. Dcera Michaela narozená v roce 1992 a syn Robert, který se narodil roku 1994. Z každých jejich pokroků a životních úspěchů měl velkou radost a podporoval je ve všech jejich zálibách a radostech. Rád s nimi a s manželkou trávil čas a podnikal výlety a vycházky do přírody.

Celý svůj profesní život měl spojený se zemědělstvím a strávil jej jako zaměstnanec JZD

....pokračování na str.10

† †

10

Spolky v obci

Ženy v akci rekapitulují rok 2020

Rok 2020 byl prapodivný i pro Ženy v akci. I když to ze začátku vůbec tak nevypadalo. Proto i na prahu tohoto roku se ohlížíme zpět, abychom zhodnotily naši činnost.

Začali jsme hodně zvesela a to díky pozvání našich bratrů hasičů na výroční valnou hromadu sboru dne 4.1. Je pravdou, že za ta léta už tam patříme a cítíme se jako rodné sestry. A co si budeme povídat, pomůžeme trošku i s cateringem, i když víme, že to chlapi bravurně zvládnou i bez nás.

Maškarní ples 18.1. potěšil opravdu všechny. Žádné shánění složitých a originálních masek, někteří se od rána ani nemuseli převléct z pyžama. Pyžamový bál s fotokoutkem a bezchybným kioskem byl bezkonkurenční, někteří účastníci dokonce kvitovali, že mohli ihned po příchodu domů zalehnout a nestresovat se převlékáním. Některé spací úbory byly zvláště nápadité, chlapi v nočních košilích třeba Václav se žirafou nabízející občerstvení, rodinka Mickey Mousů nebo tety s natáčkami, to nemělo chybu. Užili si malí i velcí a fotokoutek s postelí byl náležitě využit. Naštěstí nám nikdo neusnul i to je známka kvality.

1.únor se nesl ve znamení oblíbených kelečských šibřinek s nám dobře známou kapelou Takzatrup. Tuto akci sice nenavštěvujeme všechny, ale třeba přijde doba, kdy ano. A veselo je tu pořádně, už jen pohled na nápadité masky, které jsou někdy těžko uvěřitelné to je samo o sobě legrace, na parketě potkáte od důmyslného střihorukého Edvarda, přes bandu Šmoulů, také želvy Ninja, vánoční stromeček a v neposlední řadě splachovací záchod. Bránice dostávají zabrat už u dveří, k tomu dobrá hudba, co víc si přát. Užili jsme si nad míru.

Hned 8.února naše delegace svou přítomností obohatila farní ples v Kelči. Tento ples navštěvujeme každoročně, v hojném počtu a hlavně rády. Utužujeme vztahy s farností, ale také máme důvod obléct gala. Přece jen ty plesové šaty nenosíme tak často jako tepláky. Rády zajdeme na kus řeči a trochu dobrého moku s panem farářem a parket nám také není cizí. I zde platí heslo, že kde je Zámrsťák, tam je veselo.

Užili jsme si i divadelní představení souboru Ventyl z Drahotuší, které proměnilo pódium našeho kulturního domu na prkna, která znamenají svět 23.2. To, že jsme milovnice kultury je o nás známo a žádné divadlo v Zámrských si nenecháme ujít. I tentokrát nás pobavilo téma Nový začátek, pubertální dcera, uzkoprsá matka a jeden bezdomovec. Zdánlivě nemožná

kombinace, přesto spousta legrace. Někteří jsme se opravdu poznali, hlavně své dcery, toho bezdomovce pravda doma nemíváme. Nutno říci, že si herci velmi pochvalovali nové zázemí kulturního domu, konečně nic nehučelo, nebyla tam zima a nové jeviště jim sedlo do bot. O občerstvení a péči nemluvě. To prostě potěší.

Konec února však měl velmi smutnou tečku a to s odchodem naší skalní fanynky paní Hašové. Moc nás to všechny zasáhlo a vlastně poprvé za naší existenci jsme se loučily s naší čestnou členkou, kterou paní Hašová bez pochyb byla. Byly jsme její děvčátka a na její rumové kuličky a pekařské výtvary, každý úsměv a pochvalu nikdy nezapomeneme. I my jsme ji na její poslední cestě vyprovodily, ne s takovou parádou jak to umí myslivci nebo hasiči, ale i přítomnost a myšlenka udělá svoje. Tímto paní Hašové ještě jednou děkujeme za vše, čím nám byla. Takový je život.

Březen však velmi ovlivnila epidemie koronaviru, to čeho jsme se všichni obávali se přiblížilo na tolik, že byl omezen veškerý život, nejen náš, ale celé republiky. Dlouho plánovaná návštěva sklípku s hasiči byla den před odjezdem zrušena a odložena na neurčito. Nikdo nevěděl, co nás čeká. A také před námi stála velká výzva jménem roušky. Jejich zoufalý nedostatek a snaha ochránit aspoň tu naši vísku dala dohromady naše šikovné švadlenky, které neúnavně šily a šily, po práci, v noci, po večerech. A tak se nám podařilo zásobit celou obec dvěma kusy roušek. Leni, Iri, Peti, Heli, Marci, Alenko a všechny ostatní švadlenky srdečně díky. Dobrá věc se podařila a my jsme, alespoň pro tuto vlnu epidemie Zámrsky ochránily.

Tak klidné Velikonoce nikdo z nás nezažil a jen díky našim partnerům, dědečkům či synům jsme ani jedna neuschňuly. I o klapotání jsme málem přišli. Naštěstí chytré hlavy vymyslely, že na svých zahradách přece můžeme klapotat o sto šest, tak děti tento zvyk každé zvlášť u svých domovů udržely. A bylo moc krásné slyšet i v brzkých ranních hodinách klapotky ze všech stran Zámrska.

Dlouho se nic nedělo, až se nám začalo stýskat, přece jen jsme zvyklé na úzký kontakt, už aby bylo léto a ta hrůza skončila.

Podařilo se, vše se na chvíli v dobré obrátilo a my si mohli trochu s příchodem léta vydechnout. A že byl po kultuře a zábavě veliký hlad. S radostí jsme navštívili sousední Skaličku, která ten čas ničeho rozčeřila venkovní zábavou s kapelou Takzatrup. Účast byla hojná, a tak vytižený autobus z Kelče pamatují už jen naši senioři. I cesta zpět byla velmi zábavná. Silnější ochraňovali slabší kusy, a jak bývalo vždy

dobrym zvykem ti co šli společně tam museli i zpátky. Někomu to šlo lépe a někomu hůře, přesto všichni zdárně posilnění zážitky došli do svých domovů.

Jak se v Zámrských nic pořádně nedělo, podařil se nám majstr štych a to zvládat 3 akce najednou. 1. srpna jsme se tedy zapotily opravdu všechny a nejen díky počasí. Svě životní jubileum oslavila naše čestná členka Maruška Oravová, a co by to měla za narozeniny, kdybychom jí nepomohly a kdyby přišla o pověstnou scénku. Domů už odcházela jako korunovaná melounová královna toho druhu první. Život si ale nevybírá a tak uprostřed dědiny probíhalo smuteční rozloučení s paní Hašovou naší nejstarší obyvatelkou a na hřišti a kolem něj se hemžily děti na medové stezce. V Zámrských to tedy hučelo jako v úle na všech koncích. Takovou všehochuť jsme tady ještě neměli. Ale i to jsme bravurně díky perfektní koordinaci a spolupráci zvládly na výbornou.

Léto je ve znamení letního kina, to máme velmi rády a po zrušení kelečského promítání kvůli počasí neváhaly jsme ani chvíli a vyrazily s protějšky do Hustopeč na 3Bobule. Česká komedie zámecké prostředí a legrace, večer jak má být a v Hustopečích zdaleka neskončil.

Dne 29.srpna se z Žen stala banda zajičků, která svým tanečkem potěšila našeho myslivečka Pavla Vinklárka u příležitosti jeho kulatin. Troufáme si říct, že takový úlovek ještě neměl a ani mít nebude. Jsme hold holky všestranné.

Než jsme se nadály, prázdniny tohoto divného roku byly fuč a nás čekalo rozloučení s nimi. Tentokrát velmi netradičně a konečně jsme si to užili i my dospělí. 4.září večer všechny přítomné hlavy na hřišti upíraly zraky na oblohu a s odborným výkladem pracovníků hvězdárny z Valašského Meziříčí jsme pronikali do tajů vesmíru. Počasí vcelku prálo a všechny nás to bavilo, akce se protáhla až do pozdních nočních hodin.

Hned 5.9. jsme si nenechali ujít poslední letní zábavu pod širým nebem a to tentokrát v Němčicích. Bylo krásně, i když lilo jako z konve a ten pohled na do niti promočenou mládež zpívající lidové písně byl k nezaplacení, i to pivo se dá odnést pod deštníkem. Tak nás to počasí vůbec nerozhodilo. Bůh ví kdy, se tak potkáme zase.

....pokračování na str.12

A protože jsme se letos tak málo viděli, založili jsme téměř turistický spolek. Hrdě se naše výprava shromáždila u kaple, kde taky jinde, zdokumentovali jsme přítomné, jak vypadali před výstupem na horu. Zámrsky si daly za cíl 12.9. pokořit Lysou horu. Cesta byla veselá, rychlá a náročná, ale Zámršťák se nevzdává, a tak jsme tento vrchol pokořili všichni. To bylo radosti i cestou domů. Tak snad těch vrcholů pokoříme ještě více.

Nutno říci, že co se týče sportu nezahlíme, i nadále funguje náš volejbalový tým, který dokonce absolvoval jeden přespolní zápas. Nevedli si vůbec špatně a my se všichni těšíme na jejich další výkony. My co nehrajeme jim hrozně moc fandíme. Tak jen tak dál.

Jojo, říjen a zase ty volby 2. a 3.10. a 16. a 17.10. naše zdravé jádro kontrolovalo zdárný průběh voleb v naší obci. Neděláme to poprvé tudíž ani letos nás nic nepřekvapilo a vše proběhlo v pořádku. Jen s těmi rouškami, rukavicemi a litry desinfekce to bylo takové jiné. Více jak volební zákon na voliče číhaly hygienické pokyny ve všech koutech. No co naplat, nedá se nic dělat bezpečnost především.

Povedlo se také improvizovaně uspořádat 10.10. drakiádu, kde bylo více dospělých jak dětí, ale to nevadí, kdo si hraje nezlobí.

Co čert nechtěl zase řádí korona asi nabrala druhý dech a s ním přišlo další omezování. Oblíbený lampionák být nemohl, tak se díky Aniče a Markétce možná naši budoucí generaci Žen, změnil v lampionovou stezku s úkoly. Teta Lenka tomu dala formu a řád a stezka byla na světě. Nutno říci, že byla parádní a prošli si ji malí i velcí několikrát. Dokonce jsme inspirovali i okolní vesnice a prošly jí i děti z okolí. Možná by nebylo od věci příště udělat i slivovicovou stezku pro dospělé.

I strom stesku rozsvítily netradičně individuálně, i to vymyslely naše moudré hlavy. Hrající koledy papírové baňky na

Ženy v akci rekapituluje rok 2020 pokračování ze str. 11

prání a stromek byl nazdobený jedna dvě. I takové rozsvícení mělo své kouzlo.

Chybíčka se sice vloudila v podobě nesvítícího stromku, což první příchozí zachránili a zapojili světla do elektriny a mohli si tak rozsvícení odpočítat. No nebývalá romantika.

Vánoce na krku, adventní koncert byl zrušen, ale o koledy o ty jsme se nenechali připravit. 9.12. spolu s rozhlasem zazněly koledy také individuálně, zpívalo se co nám síly stačily. Svařák měl, kdo si ho navařil a u Vozáků i několikrát došel. Což jsme si my u pouštění rozhlasu nemohli dovolit. Ale zaplať Pán Bůh aspoň za to.

Silvestr jsme povětšinou trávili doma se svými blízkými ani fotbálek a poslední grilovačka na hřišti se nesměla konat. Ale co,

hlavně zdraví.

Není toho pravda málo, i když nám vše zakázali. Až se samy divíme, kolik jsme toho stihly. Děkujeme všem Ženám za ochotu, pílí a pracovitost i v tomto nelehkém roce. Děkujeme všem účastníkům a přátelům našeho spolku za podporu a každou pochvalu, moc si toho vážíme. Děkujeme našim hasičům za výbornou spolupráci a věříme, že to tak bude i nadále. Děkujeme našim rodinám za toleranci a podporu bez vás a vaší podpory bychom nemohli dělat nic z toho, co děláme.

A co na závěr. Popřejme si hlavně hodně zdraví, to je to nejcennější, hodně elánu a síl a doufejme, že v tomto roce se budeme potkávat více a jen při samých příjemných událostech.

Helča a Zdenča

Špatný nebo dobrý rok?

Je za námi rok 2020. V novinách čteme, že byl katastrofální, historický, tragický, Ze všech stran slyšíme, že covid zdecimuje naši společnost. Nic z toho, však neplatí o našem sboru. Pevný jako skála, funguje jako dobře namazaný stroj. Proto z pohledu zámrských hasičů nelze uplynulý rok hodnotit jinak, než jako další dobrý a povedený rok. Na minulé valné hromadě jsme si vytyčili několik zásadních úkolů, o nichž jsme od počátku tušili, že jejich splnění nebude jednoduché. A to jsme nevěděli, co vše nás v roce 2020 čeká.

Nabíjení chutí a odhodláním jsme se zodpovědně připravili na první úkol, který nás čekal. Zkontrolovali jsme hadice, čerpadlo, úvazový materiál, osvětlení, slivovici, gumové rukavice a teplé spodní prádlo. Připravení jsme čekali několik týdnů. Marně. Tolik očekávaný mráz se nedostavil, a proto poprvé od vybudování našeho nádherného víceúčelového hřiště jsme led nedokázali připravit. Někdo by již toto mohl považovat za znamení, že s tímto rokem nebude něco v pořádku.

Když jsme se nemohli bavit na ledě, tak

jste si to vynahradili v Zeměděláku. A to 18.ledna, kdy jsme Ženám v akci pomohli s přípravami na dětský maskární bál. Nakonec to byla povedená pyžamová párty.

Na dobré vlně jsme se vezli i nadále. Zvláště když se nám velice dobře povedlo zakonzervovat jaderničky a zajistit tak zásobu energetických nápojů.

Jak jistě všichni víte, i schůzovní činnost je samozřejmou součástí spolkového života. A každoroční vrchol je Výroční valná hromada okrsku. Ta, která se konala 7.února v Ústí, byla pro náš spolek opravdu zásadní. Toho dne se stal starostou okrsku Skalička

....pokračování na str.13

Spolky v obci

Špatný nebo dobrý rok?....pokračování ze str.11

bratr Pavel Vinklárek. Dovolte, abych mu touto cestou popřál hodně zdaru v jeho nové funkci, pevné zdraví a ochrannou ruku Svatého Floriána.

S blížícím se jarem vyvrcholily přípravy na obnovu dříve tradiční akce. Zájezd do vinného sklepa. Termín byl stanoven na 14. března. Prezenční listina se rychle plnila, autobus byl zajištěn, zásoba vína ve sklepech zkontrolována. Najednou halt, nikam se nejede. Strana a vláda se rozhodla, že nám vejlety a spolčení zakáže. Skolení žalem, truchlice nad nepovedeným výletem, jsme tento zrušili a v očekávání příštích časů lepších jsme si slíbili, že tuto milou kratochvíli přesuneme na čas podzimní, do časů svatomartinských vín. Bláhové jsou myšlenky klaunovy. Kam jsme nakonec odjeli, si můžete všichni domyslet.

Brzy na to nám vláda zavřela hospody. Nu což, moudře hovořit můžeme i při sportu. Ale i ten nám zakázali. Proto jsme svoji energii vrhli na zdokonalování se v ovládání nám svěřené techniky a fyzických dovedností. Cílem bylo předvést své umění na námětovém cvičení. Bohužel později bylo přesunuto. V přípravě jsme nepolevili a své dovednosti jsme chtěli předvést na okrskovém kole hasičského sportu. Ale jak známo „bez Božího požehnání, marné lidské počínání.“ Opět zrušeno. Jelikož nedokážeme jenom tak zbůhdarma sedět, vyslechli jsme výzvu nové doby a zapojili se, tak jak se od nás očekávalo. Začali jsme šít roušky. Pravda, většina hasičů v životě šicí stroj neobsluhovala, někteří ví, kde ho v domě najdou, jiní ani neví, zda něco takového vlastní, ale nouze naučila i Dalibora housti. A tak jsme šili. Šili dobře, šili rádi. A byl to těžký úkol. I já jsem s tím měl potíže. Nebudu ale daleko od pravdy, když řeknu, že to ve většině případů dopadlo, jako u nás doma a roušky šila manželka s dcerou. Po tomto úspěchu, kdy se i vláda probudila a na obec dodala desinfekci, zajistili naši členové její distribuci mezi spoluobčany.

Ale jsou i veselejší dny a na ty byl rok 2020 opravdu bohatý. Již v dubnu oslavil osmdesáté narozeniny bratr Vozák Václav. V červnu postupně Šulák Vladimír třicet, Pajdla Antonín sedmdesát a Haša Karel, taktéž sedmdesáté narozeniny. V červenci následoval bratr Pavlík František se svou šedesátkou a prázdniny jsme ukončili čtyřicítkou starosty našeho sboru bratra Pavla Vinklárka. Všechno nejlepší!

Přišlo léto. S vidinou očekávání nejsuššího roku za posledních pět set let, uvolnění restrikcí ze strany státu a touhou potkávat se s kamarády, jsme se pustili do příprav tradičních letních akcí. Stálíci letního programu je Dětský den následovaný utkáním Ženatí v Svobodní. Meteorologové se mírně

se mírně netrefili s prognózou na letošní rok a sucho se odstěhovalo na Saharu. „Pouhých“ devatenáct deštivých dnů a 95 mm srážek nás lehce překvapilo, ale nezaskočilo. Z tradičního termínu na začátku prázdnin jsme se posunuli s konáním až na 1. srpna. Tím samozřejmě došlo ke zrušení oblíbeného turnaje čtyř obcí, za což se případným divákům i účastníkům omlouváme. Dětský den ve znamení Medové stezky se povedl. Účast byla hojná, Ženy v akci měly jako vždy vše perfektně připravené a na každého se dostala zasloužená sladká odměna. Odpoledne pokračovalo dramatem na fotbalovém hřišti. Po litém boji zvítězili tradičně Ženatí, tentokrát asi 3:2. Je nutno sportovně uznat, že se svobodní opravdu snažili a možná není daleko doba, kdy se jim podaří vyhrát. Uvidíme.

Každoročně na ukončení prázdnin pořádáme společnou akci s našimi akčními ženami. Poněvadž areál byl zadán na námi hojně navštívenou oslavu bratra Pavla, konalo se toto v pátek 4. září. Do naší malebné obce zavítali astronomové z hvězdárny ve Valašském Meziříčí. Počasí nám přálo a tak zvědaví návštěvníci (nejen děti) mohli spatřit všechny lahůdky noční oblohy tohoto pozdního léta (dle slov paní Kateřiny Vahalíkové z tamní hvězdárny).

V zdravém těle, zdravý duch. A tak vznikl nápad, uspořádat turistický výlet. Cíl? Nic menšího než Lysá hora. Zájem překonal očekávání. Několik desítek zdatných turistů vyrazilo směr Beskydy a kupodivu, světe div se, vrátili si všichni. Záměrští hasiči opět předvedli, že žádná výzva pro ně není dost velká, žádný kopec dost vysoký. Po, nezdráhám se říci špičkovému výkonu, jsme provedli vyhodnocení akce a zavázali se pokořit některý další z velikánů Beskyd či jiného pohoří. Tak uvidíme.

Když už se zdálo, že nám naše technika i přes snahu strojníků pro nečinnost zrezaví, zasvítlo světýlko na koci tunelu. 22. září jsme obdrželi radostnou zprávu - 16. října se uskuteční Okrskové námětové cvičení ve Skaličce. Po více než roce opět v akci.

Technika připravena, mužstvo v plné síle a perfektní kondici, auto naleštěné. Hodiny pilných příprav. 13. října však přišla ledová sprcha. Námětovka zrušena. Navíc nám opět zavřeli hospodu. Snad se nám další pohromy vyhnou obloukem.

S nadějí vzhlížejíce ke koci roku, jsme se dle možností zapojili do příprav s tím souvisejících akcí. Avšak osud tomu chtěl, že rozsvěcení stromu bylo pouze symbolické, bez tradičního svařáku. Každý mohl alespoň vyzdobit stromeček svým přáním nebo poselstvím. Koledy jsme si zazpívali doma nebo na cestě před chalupou. Vánoční bohoslužby byly omezeny počtem návštěvníků, posezení na Štěpána v obyváku. Slovy klasika „tento způsob Vánoc, zdá se mi poněkud nešťastným“.

Bohužel ani našemu sboru se nevyhýbají smutné okamžiky. A tak jsme se dne 18. prosince rozloučili s bratrem Pavlem Oravou. Čest jeho památce.

Takový byl rok 2020 v životě našeho sboru. Zpráva o činnosti za minulý rok byla tentokrát strohá. Neuspořádali jsme některé akce, nemůžeme Vás informovat o špičkových sportovních výkonech, nezpravíme Vás o společenských perličkách z kulturních akcí. Není to však známka ochabnutí sil, což se může s přibývajícím věkem stát. Je to výsledek mnohdy zmatků, mnohdy dobrých úmyslů (které však dopadnou jako vždy), ale možná pouhou nekompetencí těch, kteří nás vedou. Však zdá se, že svítá na lepší časy. V časech nelehkých se projeví ryzí charakter, pospolitost a přátelství. Jak jste se právě mohli přesvědčit, naši členové těmito ctnostmi oplývají měrou vrchovatou.

Těším se na setkávání s Vámi v letošním roce. Věřím, že se ve zdraví vrátíme zpět ke spolkovému a společenskému životu, který tak zdobí naší krásnou dědinku.

S laskavým svolením výboru SDH
zapsal Václav Vozák

Spolky v obci

Rok 2020 v mysliveckém spolku DOUBEK Zámrský

První společná akce, které jsme se jako myslivci zúčastnili, byl 31. ledna pohřeb našeho kamaráda a bývalého člena našeho mysliveckého spolku pana Jiřího Ledviny. Rozloučit se přišli nejen místní myslivci, ale i přátelé z okolních spolků, kteří jej znali ještě jako aktivního myslivce.

O trochu veselejší události, výroční schůze MS Doubek, se konala 29. února. Již tradičně jsme se dopoledne účastnili sčítání zvěře v naší honitbě a poté proběhla samotná schůze, na které jsem zhodnotil uplynulý rok.

Se začátkem jara začínají i povinnosti spojené s „úklidem“ honitby. Když počasí začalo přát, rozhodli jsme se, že se 18. dubna sejdem na brigádě v lese, kde jsme chystali kulatinu na výrobu mysliveckých zařízení. Dopoledne jsme pokáceli a odvětvili kůrovcem napadené stromy, odpoledne se nám podařilo kulatinu vytahat na skládku. Do konce dubna jsme vyčistili a asanovali krmná zařízení v honitbě.

Na konec dubna byla plánovaná Chovatelská přehlídka trofejí v Domažlicích, na které měl být vystaven srnec, kterého slovil hospodář a byla mu udělena stříbrná medaile, 125,10 CIC bodů moc nechybělo a mohla být zlatá medaile. Snad to vyjde letos. Bohužel kvůli koronaviru byla akce zrušena.

Jako všichni myslivci, tak i my jsme se rozhodli poděkovat sv. Hubertovi za hojnost, kterou překypuje náš revír, malým pomníkem. Pavel Vinklárěk vybral a zhotovil vidlici pro osazení obrazu sv. Huberta, umístěna je u cesty do doubku. U pomníku sv. Huberta je plánované ještě zbudovat posezení, které se vyrábí.

Ani letos jsme nezaháleli a 1. června se nám podařilo zhotovit kazatelnu u lesa Panšták. Velký kus práce odvedl Pavel, který si hodně věcí na kazatelnu předpřipravil doma. Letos jsme měli v plánu postavit ještě dvě kazatelny na Liščinách a u dubu směrem na kozinu. Počasí bohužel nepřálo, a tak musíme počkat, až se podmínky umoudří.

Koronavirové řádění se nevyhnulo ani myslivosti. Zrušeny byly i cvičné střelby na střelnici ve Valšovicích, na kterých jsme se každý rok zúčastňovali. Na podzim před svátkem sv. Huberta 24. října jsme měli odpoledne plánovanou Hubertskou mši svatou s následným žehnáním u pomníku sv. Huberta. Měli jsme zajištěnou dechovku, trubače i sbor sv. Huberta z Loučky, nakonec i to počasí vyšlo a svítlo slunce, ale Covid a vládní nařízení bylo nad to. Celou akci jsme plánovali pro všechny občany a myslivce z okolních sdružení. Hubertskou mši svatou s žehnáním by jsme rádi přichystali na letní měsíce, snad nám to situace ohledně covidu

a vládních nařízení umožní. Dáme vědět, kdy to bude – jste srdečně zvaní.

S blížící se zimou jsme začali s příkrmováním zvěře. Během měsíce září a října jsme rozvezli krmnou řepu po honitbě, což bylo to náročné, jelikož hodně pršelo a podmáčelo půdu.

Další významnou plánovanou akci byl hon, kterého se účastní hodně lidí především na poslední leč. Hon by v dané situaci musel být značně omezený, a proto jsme se nakonec rozhodli pro vycházku na zajíce a zvěř škodnou. Sešli jsme se v plánovaném termínu 12.12.2020 na chatě. Myslivců nás bylo 8 spíše ti mladší, přišlo nám pomoci i pár honců, kterým děkujeme a především Kamilu Hovančíkovi za jeho bystrý zrak. Lovili jsme především ploužením spodní části honitby u Bečvy. Slovíli jsme 5 zajíců a 1 kunu na stromě. Po drobném občerstvení a tombole jsme se spokojeni rozešli domů.

Z kraje roku jsme ještě odvezli část kulatiny k pořezu na pilu a nařezané desky uložili k vysychání, budou sloužit pro stavbu mysliveckých zařízení.

To je jen stručný výpis, co se událo během loňského roku. Hlavní náplní myslivce je pečovat o zvěř a lov. Každý ve spolku má určený úsek, o který se stará, aby zvěř nestrádala především na podzim a v zimních měsících.

A tak krmelce i zásypy plníme senem, pozadkem i plevy, aby si zvěř udělala tukové zásoby a lépe tak přečkala zimu. V neposlední řadě se nám trochu zvedla úroveň smíchů trofejí, kdy jsme loni měli stříbrné medailového srnce a letos kdo ví...

Závěrem bychom chtěli poděkovat za příkladnou spolupráci Obecnímu úřadu, Hasičům, Ženám v akci, Honebnímu společenstvu a všem ostatním, kdo se zajímají o přírodu nejen v okolí Zámrska a zároveň popřát všechno dobré do Nového roku, hlavně zdraví. A snad již bude více příležitostí k setkávání. To vám přeji myslivci ze Zámrska.

Pajdla Antonín, jednatel

Rozsvěcení Vánočního stromu *

Začátek adventu v naší obci je neodmyslitelně spojen s rozsvícením vánočního stromu v předvečer první adventní neděle. Veselá nálada, svařáček, něco dobrého na zub, nějaká ta koleda, odměna pro děti za jejich každoroční krásné výtvořky a letos nic. Zákaz shromažďování, strach z nákazy, strach z postihu. Co naplat individuálně jde přece všechno, už jsme si to několikrát vyzkoušeli. A tak vznikl nápad na vánoční strom přání. Vize byla, že každá rodina přijde k rozsvícenému stromku, napíše si na připravenou baňku s háčkem přání a za zvuku koled z rádia ji pověsí. Lenka nažhavlila stroje, vyrazila papírové baňky, na obecním úřadě jsme se zalaminátovali a opatřili háčkem, obecní pracovníci zajistili stoleček i se zdobením, zapálili jsme elektrické svíčky, do rádia naládovali baterie a iluze byla dokonalá. Až na jednu malou chybičku, stromeček se nerozsvítil, i to se stává a pozorný Záměšťák si poradí se vším, a tak Helča se Zdeňou rozsvítili stromeček za hlasitého odpočítávání 3,2,1.. páru přítomných, za což jim všichni moc děkujeme. O zážitky už se

postarali všichni ostatní, pěkně každý zvlášť. Vlastně to byla taková romantika, trošku sněhu, stromeček, baňky s přáním. Psali malí i velcí, někteří si i zazpívali. Jediné co tomu všemu chybělo, byla taková ta Záměšťská soudržnost. Ale i tak bylo moc krásné si ty přání číst a ve výsledku to nebyl až tak špatný nápad. Tak se nám letos rozzářil 28.11.2020 stromeček tak trochu s námi i bez nás a všichni pevně věříme, že takovým způsobem byt' nebyl špatný se u nás rozsvítil naposled. d nám únor poskytne ještě jednu šanci.

Zdeňka Hašová

Krátké, ale intenzivní

Konečně přišla na chvíli zima a tak se mohli zase chlapi pustit do přeměny našeho víceúčelového hřiště na kluziště. Předpověď hlásila mrazy pouze na tři dny, ale vzhledem k tomu, jak jsme všichni /a hlavně děti/ přesezení a otrávení ze všech koronavirových opatření, šlo se na věc. Ještě ve čtvrtek si chlapi ťukli nohejbal, ale už večer se začal stříkat led. Od soboty se pak led intenzivně využíval a hlavně na dětech bylo vidět, jak si to užívají. Nakonec počasí umožnilo bruslení až do úterý, takže oproti předpokladu se nám povedlo bruslit hned čtyři dny. Jak název napovídá bylo to krátké, ale intenzivní.

Poděkování patří všem chlapům, kteří obětovali celé noci k nastříkání kluziště a taky ke dvěma velkým úklidům sněhu. Když se sejde dost lidí, je to za půl hodinky hotové. Letos to fungovalo opravdu dobře.

Tak uvidíme, snad nám únor poskytne ještě jednu šanci.

Zdeněk Vozák

Charita Hranice děkuje všem, kteří letos v lednu našli cestu k pokladničkám Tříkrálové sbírky a přispěli na pomoc lidem v nouzi a podporu charitního díla. Děkujeme všem štědrým dárcům.

Také děkujeme všem, kteří umožnili umístění sbírkových pokladniček na obecních úřadech nebo ve svých prodejnách.

Výnosy z pokladniček Tříkrálové sbírky 2021 v Charitě Hranice

CHARITA HRANICE	747 684 Kč
středisko Hranice	463 499 Kč
město Hranice	100 814 Kč
středisko Lipník nad Bečvou	219 925 Kč
město Lipník nad Bečvou	82 069 Kč
Farní středisko Vsechovice	64 260 Kč

ONLINE virtuální koleda, kterou najdete na www.trikralovasbirka.cz, umožňuje přispět do Tříkrálové sbírky **až do konce dubna**. K prvnímu únoru takto přispěli dárce z bankovní karty nebo převodem z účtu přes platební bránu ve prospěch Charity Hranice částkou 63 tisíc korun. Pokud se rozhodnete tímto způsobem do Tříkrálové sbírky přispět, **nezapomeňte zadat jméno naší Charity nebo PSČ Vaší obce**.

Celoročně můžete přispět na podporu činnosti naší Charity, provoz našich zdravotních a sociálních služeb **přímo na účet Charity Hranice 27-6448390227/0100**. Děkujeme za Vaši štědrost!

Obec Zámrsky letos přispěla částkou 8.520,-Kč